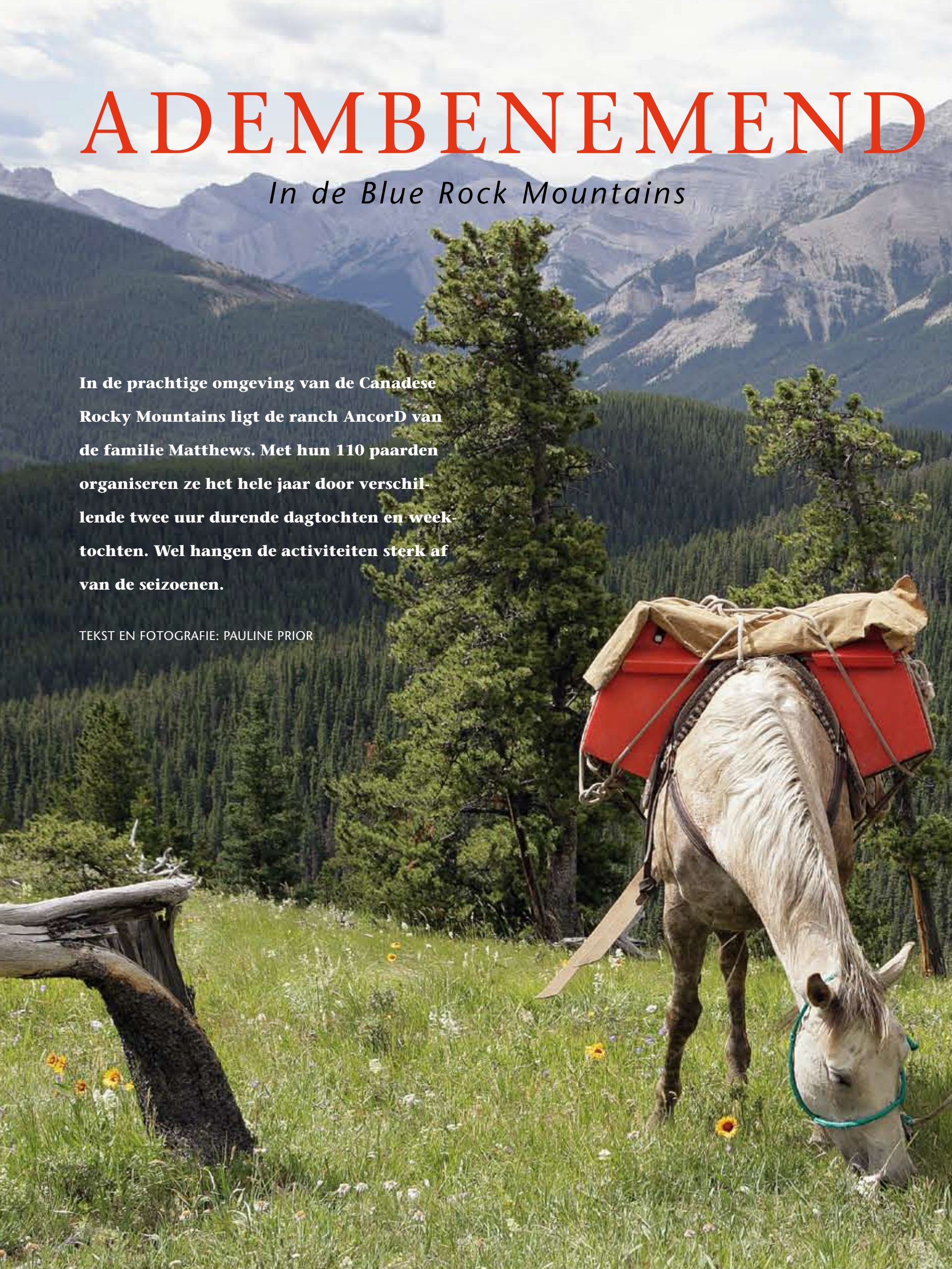

ADEMBENEMEND

In de Blue Rock Mountains

In de prachtige omgeving van de Canadese Rocky Mountains ligt de ranch AncorD van de familie Matthews. Met hun 110 paarden organiseren ze het hele jaar door verschillende twee uur durende dagtochten en weektochten. Wel hangen de activiteiten sterk af van de seizoenen.

TEKST EN FOTOGRAFIE: PAULINE PRIOR

PANORAMA

"Canadezen zijn relaxte mensen
en men is - bijna overdreven -
positief ingesteld"

's Winters is het er wit, er ligt dan wel anderhalve meter sneeuw en worden er Percherons ingespannen voor slede-tochten. In de herfst kan er gejaagd worden op elanden en herten. 's Zomer organiseren Dewy en Jan Matthews verschillende paardrijtochten. In de zomer kan het hagelen, maar ook erg warm zijn. Een dagtocht is dan - naar Belgische begrippen - een ware uitputtingslag, omdat er acht uur wordt gereden door de hoge en steile bergen. De paarden zijn hiervoor getraind en zeer gespierd. Opvallend op de ranch is het slaapgedrag van de paarden, met name na een dergelijk dag: ze slapen heel diep en snurken allemaal!

Speciale kokkin

Canadezen zijn relaxte mensen, er is veel ruimte, alles is er groot en men is - bijna overdreven - positief ingesteld. De mensen van de ranch zijn al even relaxed. In het huis van de familie is het een komen en gaan van gasten. Een speciale kokkin verzorgt de catering: ook het ontbijt bestaat uit warme gerechten, zoals pannenkoeken en warme sandwiches. Bij het diner komt er vaak bizonvlees op tafel, daar schijnen veel proteïnen in te zitten.

In het huis zijn een aantal logeerkamers en op het terrein zijn twee huisjes te huur. De ramen bieden uitzicht op een groepje grazende paarden. Bij een trektocht in de bergen wordt er in tenten overnacht. Ook bestaat er een mogelijkheid om vanuit een basiskamp, met warme douche, tochten te maken. De tochten zijn goed verzorgd met een kokkin die drie keer per dag een maaltijd bereidt. Kampvuur en samen muziek maken horen bij het Rocky Mountain westerngevoel. Iedereen, muzikaal of niet, doet vanzelf mee. De uren paardrijden worden langzaam opgebouwd. De eerste dag is dat twee uur en op de laatste dag een uur of zes. Het panorama is bijzonder fraai, maar eigenlijk is de stilte nog specialer en intenser. Deelnemers ervaren een verblijf in de bergen als helend. De natuur is zo groots en de mens maar klein, die beleving maakt emoties los. Kleine angsten komen naar boven en worden in de bergen overwonnen. Ron Peters uit Clinton (VS). "Ik kom hier al tien jaar vanwege het

prachtige panorama en ik heb hier veel vrienden gemaakt, zoals oude Any (78) die hier ook nog rijdt. Ik vind de mengmoes aan leeftijden en soorten mensen erg leuk. De medewerkers zijn stuk voor stuk schatten, die erg goed met mensen en hun emoties overweg kunnen." De hele ranch staat in het teken van de paarden en de vele ruiters die er komen rijden. Om dit in goede banen te leiden werken er achttien mensen in de zomer. Een bonte stoet van zomerarbeiders met leeftijden variërend van veertien tot 58 jaar. Allen werken keihard.

Benjamin

Amy Tye (25), cowgirl, werkt op een boerderij met koeien. Het is haar eerste zomer bij de Matthews. Ze rijdt al haar hele leven paard en begeleidt veel groepen. De benjamin van het gezelschap, Keith - klein en net veertien jaar - krijgt nauwelijks de zware westernzadels van de paardenruggen. In de bossen van dit dorp, waar Keith woont, sluipen nog grizzlyberen

**"Als er beschermde dieren zijn
gesignaleerd, gaat een bel en moet
iedereen ergens een gebouw binnen"**

en cougars (een soort poema) rond. Als deze beschermde dieren zijn gesignaleerd, gaat een bel en moet iedereen meteen ergens een gebouw binnen. De dieren zoeken in de straten naar eten. Duurt deze promenade te lang, dan krijgen ze een schot hagel onder de voeten, waardoor ze schrikken en weggaan. Keith wordt volgens Amy de komende snowboardkampioen van Alberta, spierballen krijgt hij in ieder geval op de ranch. Het westernrijden wordt door Chad Matthews in vijf minuten uitgelegd. De hulpen voor links en rechts geeft hij aan en hij vertelt dat je naar voren moet buigen om de berg op te gaan. Achterover leunen als je naar beneden gaat, dat de paarden niet mogen grazen en dat je moet gaan staan als de paarden plassen, omdat je anders op hun nieren zit. En misschien het belangrijkste voor de beginnende ruiter:

relax, wordt niet nerveus. De paarden zijn door en door betrouwbaar. Er zijn paarden voor elk type ruiter en rijervaring. Chad is de zoon Jan en Dewy Matthew en geboren op de ranch. "Een paar jaar geleden hield ik het hier voor gezien. Ik ben muzikant en verhuisde naar Vancouver. Dit jaar werk ik sinds tijden weer op de ranch en ik vind het heerlijk. De bergen laten me zien wie ik echt ben, mijn aangemeten pretenties verdwijnen en ik neem een stap terug van de hectiek van mijn dagelijkse leven. Cash, het meest ervaren paard op de ranch, laat me meteen zien hoe je met de bergen om moet gaan. Dat geldt ook voor het leven, hij leert me mijn energie te sparen en laat me zien dat je stapje voor stapje de top kunt halen. Neem je tijd, luister naar je paard en leef in het hier en nu."

Tegenprestatie

Ik rijd een dag mee met een groep paardentandartsen in opleiding. Hun opleiding duurt vier tot vijf weken. Na de

opleiding krijgen ze een officieel certificaat en kunnen ze in eigen land aan de slag als paardentandarts. De groep heeft de paarden van de ranch gratis behandeld - er stonden aardig wat kiezen de verkeerde kant op - en als tegenprestatie krijgen ze een dagtocht aangeboden. Het is een internationale groep: een man uit Japan, Canadezen, Amerikanen, Engelsen en een Nederlandse vrouw die al jaren in Canada woont. Tussen haar en een Amerikaan is een romance ontstaan. Hij speelt allerlei liedjes op de mondharmonica tijdens het rijden.

Dewy brengt ons met grote trailers van AnchorD naar de hogere bergen. Het is een half uur rijden. We gaan de Blue Rock Mountaintrail rijden, die gaat tot tweeduizend meter hoogte. We beginnen met het doorwaden van een beek en gaan dan naar mijn idee meteen stijl omhoog.

Na een uur of drie rijden krijgen we een uitgebreide lunch, die door de pakpaarden is meegenomen. Ik rijd op Ready, een men- en rijpaard met een enigszins hard zadel. Ready is zoals alle paarden een 'klimgeit'. Wat een benen en het lukt hem tussendoor een hap gras te nemen. Ik geef hem geen ongelijk, een dag op pad, alleen mogen drinken, door de lekkerste grassen heenlopen en dan niets mogen eten? Het bergafwaarts gaan is een raar gevoel. Ik lig ongeveer op zijn achterhand en dan presteert hij het nog om te grazen.

Ik verbied het hem verder. We rijden op kleine paadjes. Bij erg veel klimmen hoor je de paarden zwaar ademen en zweten ze erg. Op een gegeven moment wil ik afstappen en een stuk gaan lopen, zodat Ready op adem kan komen. Dit vindt Amy uitermate merkwaardig. De paarden zijn eraan gewend en de top is zo gehaald. De top mag er wezen: wat een uitzicht! Voor de groep is het de fotostop bij uitstek. Ik fotografeer vooral Dewy en Amy, de cowboy en cowgirl van de Blue Rock Mountains. Op de plaatsen waar

de paden het toelaten galopperen we keihard terug naar de trailers en rijden we naar de ranch. Eigenlijk wil ik minstens een week in die bergen zitten, want de stilte is zo uniek en de paarden zijn zo betrouwbaar. Ik ben nu wat doorgereden op dat 'houten' westernzadel. De overgave aan paard en panorama maakt het uniek. ■

Meer info: www.anchor.com